

- 5) Nincs szó a 2001/29/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének d) pontja szerinti idézés céljából történő nyilvánosságra hozatalról, ha az idézett szövegek, vagy annak részei nem képezik – például beszúrássok vagy lábjegyzetek révén – az új szöveg elválaszthatatlan részeit, hanem az internetes link útján, az új szöveg mellett önállóan letölthető PDF fájlként hozzáférhetőek a nyilvánosság számára?
- 6) Annak a kérdésnek a vizsgálatakor, hogy egy művet a 2001/29/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének d) pontja alapján mikor tettek a nyilvánosság számára jogszerűen hozzáférhetővé, figyelembe kell-e venni azt, hogy ezt a művet a konkrét formájában korábban már a szerző hozzájárulásával közzétették-e?

⁽¹⁾ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.)

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2017. augusztus 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Milkiyas Addis kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-517/17. sz. ügy)

(2017/C 392/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes, fellebbező és felülvizsgálatot kérelmező fél: Milkiyas Addis

Alperes, ellenérdekű fél a fellebbviteli és a felülvizsgálati eljárásban: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Kizárja-e az uniós jog, hogy valamely tagállam (a jelen ügyben: Németország) a nemzetközi védelem iránti kérelmet egy másik tagállamban (a jelen ügyben: Olaszország) biztosított menekültstátusz miatt, a 2013/32/EU irányelv ⁽¹⁾ 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, illetve az azt megelőző 2005/85/EK irányelv ⁽²⁾ 25. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított szélesebb felhatalmazás átültetésével elfogadhatatlanként elutasítson, ha a nemzetközi védelem kialakítása, nevezetesen a menekültként elismert személy életfeltételei, abban a másik tagállamban, amely a kérelmezőt már nemzetközi védelemben részesítette (a jelen ügyben: Olaszország), nem felelnek meg a 2011/95/EU irányelv 20. és következő cikkei követelményeinek anélkül, hogy az Alapjogi Charta 4. cikkébe, illetve az EJEE 3. cikkébe ütközne?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Ez akkor is érvényes-e, ha a menekültként elismert személyeknek a menekültként elismerő államban (a jelen ügyben: Olaszország)
- a) nem vagy a többi tagállamhoz képest csak egyértelműen korlátozott terjedelemben nyújtanak megélhetést biztosító szolgáltatásokat, őket e tekintetben azonban e tagállam állampolgáraitól nem kezelik eltérően?
- b) biztosítják ugyan a 2011/95/EU irányelv 20. és azt követő cikkei szerinti jogokat, de gyakorlatilag nehezebben férnek hozzá a kapcsolódó szolgáltatásokhoz, vagy az állami szolgáltatásokat helyettesítő vagy azokat kiegészítő családi vagy civil társadalmi hálózatok hasonló szolgáltatásaihoz?

- 3) Ellentétes-e a 2013/32/EU irányelv 14. cikke (1) bekezdésének első mondatával, illetve az azt megelőző 2005/85/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdésének első mondatával az olyan nemzeti rendelkezés alkalmazása, amely szerint a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában, illetve az azt megelőző 2005/85/EK irányelv 25. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított szélesebb felhatalmazás átültetésével az eljáró hatóság által elfogadhatatlannak minősített menedéjog iránti kérelem elutasítása során a kérelmező személyes meghallgatásának elmaradása nem vezet e határozat meghallgatás hiányában való megsemmisítéséhez, ha a kérelmezőnek a jogorvoslati eljárásban lehetősége van előadni az elfogadhatatlanságról szóló határozatnak ellentmondó valamennyi körülményt, és ezen érvelésének figyelembevételével sem hozható eltérő határozat?

⁽¹⁾ A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.).

⁽²⁾ A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelv (HL L 326., 13. o.; helyesbítés: HL 2006. L 236., 35. o.).

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2017. augusztus 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Stefan Rudigier

(C-518/17. sz. ügy)

(2017/C 392/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálatot kérelmező fél: Stefan Rudigier

Az eljárásban részt vevő fél: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Alkalmazandó-e a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról szóló 1370/2007/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdése abban az esetben, ha az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének második mondata szerinti, autóbusszal végzett személyszállítási szolgáltatásokra vonatkozó szolgáltatási szerződést a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvekben (2004/17/EK irányelv vagy 2004/18/EK irányelv) előírt eljárás szerint ítélik oda?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Annak a kötelezettségnek a megsértése, miszerint legalább egy évvel az ajánlati felhívás közzététele előtt az 1370/2007/EK rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a)-c) pontjában meghatározott információkat közzé kell tenni, ahhoz vezet-e, hogy jogsértőnek kell tekinteni azt az ajánlati felhívást, amelyet az eljárás megindítását megelőzően egy évvel nem tettek közzé, azonban az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének második mondata alapján a közbeszerzési szerződésekről szóló irányelvek szerinti eljárásban közzétettek?